BIULETYN
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1968 Warszawa, dnia 30 sierpnia 1968 r. Nr 12

Biblioteka Główna

SPIS TREŚCI

Dział B

str.

Poz. 107 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 maja 1968 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia 287

„ 108 — uchwała Nr 138 Rady Ministrów z dnia 3 maja 1968 r. zmieniająca uchwałę w sprawie funduszu nagród w zakładach doświadczalnych oraz funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w przedsiębiorstwach doświadczalnych 287

„ 109 — uchwała Nr 158 Rady Ministrów z dnia 24 maja 1968 r. w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi 288

„ 110 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzania oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób 288

„ 111 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie orzekania o konieczności przeniesienia pracownika do innej pracy w związku z chorobą zawodową o szczególnym zagrożeniu 292

„ 112 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 kwietnia 1968 r. w sprawie lekarskich badań profilaktycznych pracowników 294

„ 113 — rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1968 r. zmieniające rozporządzenie o aplikantach i asesorach sądowych 297

„ 114 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 kwietnia 1968 r. w sprawie zasad i trybu opracowywania planów zatrudnienia inwalidów . . . 297

„ 115 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 kwietnia 1968 r. w sprawie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy 300

„ 116 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 kwietnia 1968 r. w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami zatrudnienia prezydiów rad narodowych 300

„ 117 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 23 maja 1968 r. w sprawie określenia terminów zgłaszania się pracowników do pracy po odbyciu ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego albo służby wojskowej odbywanej w ramach wojskowego szkolenia poborowych 302

„ 118 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Ministra Komunikacji z dnia 30 maja 1968 r. w sprawie zasad wykonania niektórych przepisów o emeryturach i rentach 302

„ 119 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 maja 1968 r. w sprawie regulaminu komisji do kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy 303

Poz. 120 — zarządzenie Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Obrony Narodowej z dnia 4 czerwca 1968 r. w sprawie przeprowadzania przeglądów lekarskich dla celów powszechnego obowiązku obrony (wyciąg) 305

„ 121 — zarządzenie Nr 3 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lutego 1968 r. w sprawie wynagradzania dyrygentów oraz członków zakładowych orkiestr dętych za czas ćwiczeń (prób) i występów 305

„ 122 — wytyczne Nr 8 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 kwietnia 1968 r. zmieniające wytyczne w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w placówkach kulturalno-oświatowych prowadzonych przez zakłady pracy, organizacje społeczne lub spółdzielcze oraz uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w bibliotekach prowadzonych przez te jednostki . . 306

„ 123 — pismo okólne Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie wykorzystywania wpisów w pracowniczych legitymacjach ubezpieczeniowych przez wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakłady pracy oraz trybu postępowania w razie zagubienia legitymacji ubezpieczeniowej . . 306

DZIAŁ B

107

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 maja 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia.

(Dziennik Ustaw z dnia 4 czerwca 1968 r. Nr 16, poz. 101)

Na podstawie art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 3, art. 6 i art. 9 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) oraz art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłacaniu należności państwowych (Dz. U. Nr 17, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 25 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na budowę mieszkań, o których mowa w ust. 2, spółdzielnie mieszkaniowe mogą otrzymać dodatkowo bezprocentowy kredyt bankowy w wysokości odpowiadającej wkładom mieszkaniowym. Kredyt ten podlega spłacie z chwilą przydzielenia mieszkań przyjętym na członków spółdzielni zamiejscowym pracownikom — absolwentom i studentom.";

2) w § 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość pożyczki z zakładowego funduszu mieszkaniowego, o której mowa w § 25 ust. 1 pkt 2 lit. a), wynosi 66% do 80% wysokości wkładu własnego obowiązującego w danej miejscowości w spółdzielniach mieszkaniowych typu lokatorskiego. O wysokości przyznanej pożyczki decyduje zakład pracy, uwzględniając sytuację materialną osoby otrzymującej pożyczkę.",

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeśli dochody miesięczne netto w przeliczeniu na 1 członka rodziny wynoszą mniej niż 1.000 zł, zakład pracy może umorzyć pożyczkę w całości."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

108

UCHWAŁA Nr 138 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1968 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie funduszu nagród w zakładach doświadczalnych oraz funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w przedsiębiorstwach doświadczalnych.

(Monitor Polski z dnia 7 maja 1968 r. Nr 20, poz. 126)

§ 1. W uchwale nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu nagród w zakładach doświadczalnych oraz funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski Nr 37, poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł uchwały w części określającej jej przedmiot otrzymuje brzmienie: „w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych";

2) w § 1:

a) w wierszu pierwszym po wyrazie „zakładach" dodaje się wyrazy „i przedsiębiorstwach",

b) końcową część paragrafu od wyrazów „w ciężar kosztów" zastępuje się wyrazami „fundusz za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne";

3) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Fundusz, o którym mowa w § 1, tworzy się z odpisu zasadniczego w ciężar kosztów w granicach od 4% do 5,5% oraz odpisu dodatkowego z zysku w wysokości 3% planowanego osobowego funduszu płac z wyłączeniem płac pracowników naukowo-badawczych.";

4) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zasady tworzenia funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne oraz zróżnicowanie wysokości stawek odpisów określa Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów."

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

109

UCHWAŁA Nr 158 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 maja 1968 r.

w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi.

(Monitor Polski z dnia 8 czerwca 1968 r. Nr 24, poz. 154)

Rada Ministrów na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownica, która jest zatrudniona w zakładzie pracy co najmniej 12 miesięcy, może wystąpić do zakładu o udzielenie jej po zakończeniu urlopu macierzyńskiego nieprzerwanego urlopu bezpłatnego w wymiarze do 1 roku, w celu umożliwienia jej sprawowania opieki nad dzieckiem, najdłużej jednak do ukończenia przez nie 2 lat życia. Z wnioskiem takim pracownica może wystąpić jeszcze przed zakończeniem urlopu macierzyńskiego.

2. Jeżeli pracownicy został na jej wniosek udzielony urlop bezpłatny w mniejszym wymiarze niż wynikający z przepisu ust. 1, pracownica może uzyskać za zgodą zakładu pracy dalszy bezpłatny urlop, jednak w wymiarze nie przekraczającym łącznie norm określonych w ust. 1.

§ 2. 1. Zakład pracy obowiązany jest udzielić pracownicy urlopu bezpłatnego (§ 1 ust. 1) w terminie przez nią wskazanym, a po zakończeniu tego urlopu zatrudnić ją na poprzednio zajmowanym stanowisku lub — gdyby to nie było możliwe — na uzgodnionym z radą zakładową stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy i wynagrodzenia.

2. Pracownica powinna wystąpić z wnioskiem o udzielenie jej urlopu bezpłatnego co najmniej na dwa tygodnie przed wskazanym przez siebie terminem rozpoczęcia urlopu.

§ 3. W czasie urlopu bezpłatnego pracownica zachowuje dla siebie i członków rodziny prawo do świadczeń społecznej służby zdrowia oraz prawo do zasiłków rodzinnych na warunkach ogólnie obowiązujących.

§ 4. 1. Pracownica może zrezygnować z udzielonego jej urlopu bezpłatnego:

1) w każdym czasie — za zgodą zakładu pracy,

2) po uprzednim zawiadomieniu zakładu pracy najpóźniej na 30 dni przed zamierzonym podjęciem pracy.

2. Jeżeli powrót pracownicy przed upływem terminu udzielonego jej urlopu bezpłatnego jest związany z koniecznością przesunięcia na inne stanowisko lub rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem umysłowym, zatrudnionym w związku z udzieleniem pracownicy urlopu bezpłatnego, powrót ten może nastąpić po upływie okresu przewidzianego dla rozwiązania stosunku pracy w drodze wypowiedzenia.

§ 5. Zakład pracy nie może rozwiązać stosunku pracy z pracownicą w czasie korzystania przez nią z urlopu bezpłatnego udzielonego w myśl § 1, chyba że zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę z winy pracownicy lub zakład pracy ulega likwidacji.

§ 6. Pracownicy korzystający z urlopu bezpłatnego przysługują po powrocie do pracy wszelkie uprawnienia związane z zachowaniem ciągłości pracy, a okres urlopu bezpłatnego podlega wliczeniu do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy albo od ciągłości pracy w danym zawodzie lub służbie bądź w szczególnych warunkach, od których zależy nabycie tych uprawnień, z wyłączeniem jednak wliczenia tego okresu do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania świadczeń emerytalnych lub rentowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

110

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzania oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1968 r. Nr 14, poz. 86)

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Chorobami zawodowymi, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia w myśl przepisów ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91), zwanej dalej „ustawą", są choroby wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, jeżeli pozostają w związku przyczynowym z czynnikami szkodliwymi dla zdrowia ludzi i występują w środowisku, w którym osoba chora pracuje lub pracowała, albo wynikają z istoty wykonywanej pracy.

§ 2. 1. Choroby zawodowe rozpoznają i zgłaszają:

1) wojewódzkie przychodnie przemysłowe właściwe ze względu na położenie zakładu pracy, a w odniesieniu do pracowników kolejowych zakładów pracy poradnie chorób zawodowych okręgowych (obwodowych) przychodni kolejowej służby zdrowia,

2) inne zakłady opieki zdrowotnej otwartej upoważnione przez właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej na wniosek przychodni przemysłowych, o których mowa w pkt 1,

3) zakłady opieki zdrowotnej zamkniętej w stosunku do chorych w nich przebywających, jeżeli rozporządzają możliwościami rozpoznania choroby.

2. Podejrzenie o chorobę zawodową obowiązani są zgłaszać:

1) zakład pracy na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy bądź na podstawie skarg osoby pracującej w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub innych danych mogących nasuwać podejrzenie o chorobę zawodową,

2) zakłady społeczne służby zdrowia określone w ust. 1, jeżeli nie mogą we własnym zakresie ustalić rozpoznania,

3) zakłady społeczne służby zdrowia inne niż określone w ust. 1, jeżeli przeprowadzone w nich badania lub dokonane oględziny bądź sekcja zwłok uzasadniają podejrzenie o zachorowanie na chorobę zawodową,

4) lekarze (lekarze dentyści), którzy przy wykonywaniu zawodu w zakładzie spółdzielczym służby zdrowia lub w ramach prywatnej praktyki powzięli podejrzenie o chorobę zawodową,

5) lekarze weterynarii, którzy przy wykonywaniu zawodu stwierdzili u pracownika stykającego się ze zwierzętami chorymi na chorobę zaraźliwą objawy mogące nasuwać podejrzenie o zakażenie się człowieka taką chorobą.

3. Nie ma obowiązku zgłaszania chorób i podejrzeń o chorobę zawodową, jeżeli zakłady lub osoby określone w ust. 1 i 2 posiadają wiadomość o dokonanym zgłoszeniu danego przypadku.

4. Zgłoszenia rozpoznania choroby zawodowej oraz podejrzenia o taką chorobę, sporządzone na formularzu według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, przesyła się do wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) właściwego ze względu na miejsce pracy osoby, której zgłoszenie dotyczy, a jeżeli chodzi o pracowników uprawnionych do świadczeń kolejowej służby zdrowia — do właściwego okręgowego (obwodowego) inspektora sanitarnego Polskich Kolei Państwowych (PKP).

5. W imieniu zakładu społecznego służby zdrowia zgłoszenia dokonuje lekarz (lekarz dentysta, starszy felczer, felczer), który powziął podejrzenie, że pracownik jest chory na chorobę zawodową.

6. Zakłady pracy są obowiązane przesyłać zgłoszenia, o których mowa w ust. 2, równocześnie inspektorowi pracy.

7. Zakłady i osoby określone w ustępach poprzedzających obowiązane są prowadzić ewidencję wszystkich wysyłanych zgłoszeń.

§ 3. 1. Zakład pracy dokonuje zgłoszenia o podejrzeniu choroby zawodowej, zobowiązuje pracownika do poddania się badaniu lekarskiemu w zakładzie społecznym służby zdrowia sprawującym opiekę zdrowotną nad pracownikami tego zakładu pracy oraz informuje o tym właściwy zakład społeczny służby zdrowia.

2. Lekarz (lekarz dentysta, starszy felczer, felczer), który, udzielając świadczeń w związku z pracą w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej nie upoważnionym do ustalenia rozpoznania na podstawie § 2 ust. 1, powziął podejrzenie o chorobie zawodowej, powinien skierować pracownika do zakładu społecznego służby zdrowia właściwego do ustalenia rozpoznania choroby zawodowej.

§ 4. 1. Ustalenia rozpoznania choroby zawodowej lub podejrzenia o zachorowanie na taką chorobę dokonuje się na podstawie przeprowadzonego badania lekarskiego oraz wywiadu dotyczącego stopnia i rodzaju zagrożenia zawodowego występującego na stanowisku pracy danego pracownika.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zakładu pracy oraz lekarza weterynarii.

§ 5. 1. Jeżeli w zakładzie pracy zachorowało równocześnie czterech lub więcej pracowników w okolicznościach uzasadniających podejrzenie, że zachorowali oni na taką samą chorobę zawodową, zakład, który stwierdził te okoliczności, obowiązany jest bezzwłocznie powiadomić o tym telefonicznie terenowo właściwego wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa), jeżeli zaś zachorowanie nastąpiło w kolejowym zakładzie pracy — okręgowego inspektora sanitarnego PKP, a następnie dokonać zgłoszenia na piśmie w myśl § 2 ust. 4.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również, jeżeli zachodzi podejrzenie, że śmierć pracownika nastąpiła z powodu choroby zawodowej.

§ 6. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia określone w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 w razie trudności w ustaleniu rozpoznania kierują pracownika podejrzanego o chorobę zawodową do właściwej terenowo wojewódzkiej przychodni przemysłowej albo zasięgają opinii tej przychodni.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 wojewódzka przychodnia przemysłowa ustala rozpoznanie we własnym zakresie albo w porozumieniu z właściwym instytutem medycyny pracy lub Instytutem Medycyny Morskiej.

3. Przypadki nasuwające wątpliwości powinny być rozstrzygnięte w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty ich zgłoszenia.

4. Wojewódzka przychodnia przemysłowa, po ustaleniu rozpoznania (ust. 1), zgłasza przypadek choroby do właściwego inspektora sanitarnego albo zawiadamia go o niepotwierdzeniu zgłoszonego podejrzenia, przekazując równocześnie odpowiednią informację do zakładu społecznego służby zdrowia, który zgłosił wątpliwość.

§ 7. 1. Stwierdzenie choroby zawodowej należy do wojewódzkich inspektorów sanitarnych (inspektorów sanitarnych miast wyłączonych z województw) albo do okręgowych inspektorów sanitarnych PKP w odniesieniu do pracowników kolejowych zakładów pracy.

2. Stwierdzenia choroby zawodowej dokonuje się na podstawie zgłoszenia rozpoznania choroby zawodowej i przeprowadzonego wywiadu środowiskowego w zakładzie pracy.

3. Wojewódzki inspektor sanitarny (inspektor sanitarny miasta wyłączonego z województwa) lub okręgowy inspektor sanitarny PKP w razie wątpliwości dotyczących ustalonego rozpoznania choroby zawodowej lub gdy takie rozpoznanie wpłynęło od zakładu innego niż określony w § 2 ust. 1, zwraca się o opinię do wojewódzkiej przychodni przemysłowej, a ponadto w razie potrzeby zwraca się o konsultację do właściwego instytutu medycyny pracy lub Instytutu Medycyny Morskiej.

4. Wojewódzki inspektor sanitarny (inspektor sanitarny miasta wyłączonego z województwa) obowiązany jest do powiadomienia o stwierdzeniu choroby zawodowej na formularzu według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej:

1) zakładu pracy zatrudniającego osobę, u której stwierdzono chorobę zawodową, oraz

2) terenowo właściwej wojewódzkiej (miejskiej) przychodni przemysłowej.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do okręgowych inspektorów sanitarnych PKP, z tym że o stwierdzeniu choroby zawodowej powiadamiają oni właściwą terenowo poradnię chorób zawodowych okręgowej (obwodowej) przychodni lekarskiej PKP.

6. Zakłady pracy po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, są obowiązane do zawiadomienia o tym inspektora pracy.

§ 8. 1. Zakłady pracy obowiązane są prowadzić rejestrację stwierdzonych chorób zawodowych występujących wśród pracowników.

2. Zakłady pracy obowiązane są do prowadzenia sprawozdawczości dotyczącej stwierdzonych wśród załogi chorób zawodowych oraz do sporządzania sprawozdań za okresy półroczne i przesyłania ich do właściwego zjednoczenia, a w razie braku zjednoczenia do innej jednostki, której bezpośrednio podlega dany zakład.

3. Na podstawie otrzymanych sprawozdań (ust. 2) zjednoczenie oraz inne jednostki nadrzędne sporządzają półroczne zbiorcze zestawienia chorób zawodowych i przesyłają je do właściwego ministerstwa (urzędu centralnego).

4. Rejestrację i sprawozdawczość, o których mowa w ustępach poprzedzających, należy prowadzić według szczegółowych wytycznych Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej ustalonych w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 9. 1. Wojewódzcy inspektorzy sanitarni (inspektorzy sanitarni miast wyłączonych z województw) na podstawie indywidualnych zgłoszeń (§ 2 ust. 4 i § 6 ust. 4) sporządzają zestawienia półroczne przypadków podejrzeń o chorobę zawodową, rozpoznań i stwierdzeń chorób zawodowych.

2. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej sporządza na podstawie zestawień, o których mowa w ust. 1, oraz zestawień półrocznych nadsyłanych w układzie według województw przez Centralny Zarząd Służby Zdrowia Ministerstwa Komunikacji roczne zbiorcze zestawienia chorób zawodowych, które stanowią dane ostateczne przekazywane do Głównego Urzędu Statystycznego i Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 10. Przepisy rozporządzenia dotyczące wojewódzkich przychodni przemysłowych stosuje się do miejskich przychodni przemysłowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. z 1929 r. Nr 5, poz. 50).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 kwietnia 1968 r. (poz. 86).

WYKAZ CHORÓB ZAWODOWYCH

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
1	Zatrucia ostre i przewlekłe (oraz ich następstwa) substancjami chemicznymi stosowanymi lub pozostającymi w związku z pracą zawodową	Wszystkie prace, przy których istnieje narażenie na działanie substancji trujących
2	Pylice płuc: pylica krzemowa, pylica krzemianowa i inne zwłóknienia płuc, w postaci czystej lub mieszanej, spowodowane wdychaniem pyłu (jak silicoantracosis, silicosiderosis itp.) oraz współistniejąca gruźlica płuc	Prace narażające na wdychanie pyłu zawierającego dwutlenek krzemu w postaci wolnej lub związanej oraz innych pyłów mogących wywołać zwłóknienia tkanki płucnej
3	Przewlekłe, nieodwracalne schorzenia narządu oddechowego w następstwie działania substancji toksycznych lub drażniących, w razie stwierdzenia niewydolności narządu oddechowego	Prace narażające na działanie substancji toksycznych lub drażniących, np. tlenków siarki, tlenków azotu, chloru i związków chromu oraz pyłu przemysłowego
4	Rozedma płuc znacznego stopnia spowodowana pracami wymagającymi wytężonych wydechów	Praca dmuchaczy szkła
5	Dychawica oskrzelowa, w razie stwierdzenia, że czynnik uczulający jest pochodzenia zawodowego	Prace narażające na działanie pyłu, par lub gazów przemysłowych o właściwościach uczulających, np. niektórych preparatów farmaceutycznych, pyłów pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego
6	Choroby spowodowane działaniem promieni jonizujących i ciał promieniotwórczych Uwaga: również nowotwory, choroby narządu wzroku i skóry spowodowane działaniem tych czynników.	Wszystkie prace narażające na działanie promieniowania jonizującego i ciał promieniotwórczych

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
7	Nerwice naczyniowe i ich następstwa spowodowane działaniem niskiej temperatury i wilgotności	Prace narażające na długotrwałe ochłodzenia, np. praca w chłodni i obsługa urządzeń chłodniczych, praca drwali, pracowników melioracyjnych
8	Zmiany w układzie nerwowym, naczyniowym i ruchowym, wywołane działaniem drgań mechanicznych	Prace narażające na działanie drgań mechanicznych (wibracji)
9	Przewlekłe organiczne schorzenia nerwów i mięśni wywołane sposobem wykonywania pracy	Prace wymagające stałego obciążenia ograniczonych grup mięśni lub przymusowej postawy ciała albo powodujące ucisk na pnie nerwowe; ruchy monotypowe wykonywane w szybkim tempie, np. u radiotelegrafistów, stenografów, maszynistek, dojarek
10	Przewlekłe schorzenia ścięgien, pochewek ścięgnistych, kaletek maziowych, tkanek okołostawowych, wywołane sposobem wykonywania pracy	Prace narażające na stały ucisk i nadmierne obciążenie aparatu kostno-stawowego, np. prace prasowaczek, malarzy, brukarzy, tynkarzy
11	Zawodowe uszkodzenia narządu słuchu	Prace narażające na działanie hałasu o dużej intensywności
12	Zaćma lub zapalenie siatkówki wywołane zawodowymi czynnikami fizycznymi. Uwaga: zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego kwalifikować według lp. 6	Prace narażające na długotrwałe działanie promieniowania podczerwonego, nadfioletowego, pola elektromagnetycznego wysokiej częstotliwości, np. u spawaczy, obsługi pieców hutniczych, prażalniczych, dmuchaczy szkła, pracowników gabinetów fizykoterapeutycznych
13	Przewlekłe schorzenia naczyniówki, rogówki i worka spojówkowego	Prace narażające na działanie substancji chemicznych i promieniowania nadfioletowego
14	Oczopląs u górników	Prace pod ziemią
15	Przewlekłe schorzenia krtani (guziki śpiewacze, niedowłady strun głosowych)	U śpiewaków, nauczycieli, mówców
16	Choroba kesonowa (choroba dekompresyjna)	Prace związane ze zmianą ciśnienia atmosferycznego
17	Choroby zakaźne i inwazyjne (choroby pasożytnicze, choroby odzwierzęce)	Prace związane z zawodowym narażaniem na styczność z materiałem zakaźnym lub zakaźnie chorymi ludźmi albo zwierzętami, jak pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych i pracowni wirusowo-bakteriologicznych, dezynfektorów, inseminatorów, pracowników służby rolnej, personelu oddziałów zakaźnych, personelu weterynaryjnego, lekarzy medycyny, pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowo-badawczych oraz personelu pomocniczego takich jednostek organizacyjnych, hodowców zwierząt, pracowników garbarni, oraz ankylostomiasis u górników
18	Nowotwory złośliwe, powstałe w następstwie zawodowej styczności z czynnikiem rakotwórczym: a) nowotwory skóry b) nowotwory dróg moczowych c) nowotwory układu oddechowego Uwaga: nowotwory powstałe w następstwie działania promieniowania jonizującego należy kwalifikować według lp. 6	Prace narażające na długotrwałą styczność z produktami suchej destylacji węgla, ropy naftowej, łupków bitumicznych, smołowca, asfaltu itp., np. prace pracowników zakładów koksochemicznych, barwnikarskich, rafinerii ropy naftowej, asfalciarzy, smolarzy, impregnatorów drewna itp. Prace narażające na długotrwałą styczność z benzenoaminami i naftalenoaminami oraz ich pochodnymi, jak np. alfa i betanaftyloamina, benzydyna itp. Prace narażające zawodowo na wdychanie substancji rakotwórczych, jak np. niektórych węglowodorów wielopierścieniowych, związków chromu itp.

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
19	Przewlekłe choroby skórne spowodowane warunkami pracy Uwaga: Zmiany o charakterze złośliwym należy kwalifikować według lp. 18a, zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego według lp. 6, a choroby zakaźne według lp. 17	Prace narażające na systematyczną styczność zawodową z substancjami drażniącymi i uczulającymi
20	Żylaki znacznego stopnia kończyn dolnych z utrzymującymi się rozległymi owrzodzeniami podudzi	Prace wykonywane w pozycji stojącej
21	Choroby tropikalne u marynarzy i innych osób przebywających służbowo w krajach tropikalnych	Praca w krajach tropikalnych

111

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie orzekania o konieczności przeniesienia pracownika do innej pracy w związku z chorobą zawodową o szczególnym zagrożeniu.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1968 r. Nr 14, poz. 87)

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy pracowników, u których w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach stwierdzono chorobę zawodową zamieszczoną w wykazie chorób zawodowych o szczególnym zagrożeniu, stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. O konieczności przeniesienia czasowego lub na stałe pracownika, u którego utrzymują się objawy powstawania choroby zawodowej o szczególnym zagrożeniu, do innej pracy nie narażającej na działanie czynnika, który wywołał te objawy, orzekają:

1) w zakładach pracy objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej — komisje działające przy tych przychodniach,

2) w zakładach nie objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej — komisje przy przychodniach obwodowych dla ogółu ludności,

3) w kolejowych zakładach pracy — zakładowe kolejowe komisje lekarskie przy przychodniach kolejowej służby zdrowia sprawujących opiekę zdrowotną nad pracownikami tych zakładów pracy.

2. W skład komisji, o których mowa w ust. 1, wchodzą:

1) dla zakładów pracy objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej:

— przewodniczący — lekarz kierownik przychodni lub jego zastępca,

— lekarz społecznego zakładu służby zdrowia, pod którego opieką pozostaje pracownik chory na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu, jeżeli nie jest kierownikiem przychodni,

— przedstawicieli rady zakładowej,

— przedstawicieli dyrekcji (administracji) zakładu pracy;

2) dla zakładów pracy objętych opieką przychodni obwodowej dla ogółu ludności:

— przewodniczący — lekarz kierownik przychodni lub jego zastępca,

— lekarz poradni higieny pracy, a w braku takiej poradni inny lekarz wyznaczony przez wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, zwany dalej wydziałem zdrowia,

— przedstawiciel rady zakładowej,

— przedstawiciel dyrekcji (administracji) zakładu pracy;

3) dla kolejowych zakładów pracy osoby wymienione w pkt 1, z tym że przewodniczącym komisji jest kierownik poradni chorób zawodowych przy okręgowej (obwodowej) przychodni lekarskiej kolejowej służby zdrowia.

§ 3. 1. Do komisji właściwej w myśl § 2 kieruje pracownika lekarz społecznego zakładu służby zdrowia sprawujący opiekę nad pracownikiem chorym na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu.

2. Do skierowania do komisji należy załączyć potrzebną dokumentację lekarską.

§ 4. 1. Właściwa w myśl § 2 komisja wydaje orzeczenie co do konieczności stałego lub czasowego prze-

niesienia pracownika do innej pracy w oparciu o analizę skuteczności dotychczasowego postępowania lekarskiego oraz ocenę stopnia zagrożenia zawodowego. W miarę potrzeby komisja może poddać osobę chorą badaniu przez członków komisji będących lekarzami bądź przez wskazany zakład społeczny służby zdrowia.

2. O konieczności czasowego przeniesienia do innej pracy orzeka komisja wówczas, gdy uzasadnione jest przypuszczenie, że stan zdrowia pracownika pozwoli po upływie okresu przeniesienia na podjęcie uprzednio wykonywanej pracy.

§ 5. 1. Orzeczenie o konieczności stałego lub czasowego przeniesienia pracownika powinno zawierać określenie komisji, która je wydała, okres czasu, na jaki następuje przesunięcie pracownika do innej pracy nie narażającej go na działanie czynników, które powodują objawy danej choroby, oraz podpis jej przewodniczącego.

2. Treść orzeczenia wydanego przez komisję powinna być wpisana do dokumentacji lekarskiej prowadzonej przez zakład, przy którym działa dana komisja (§ 2 ust. 1).

3. Orzeczenie sporządza się w trzech jednobrzmiących egzemplarzach i doręcza po jednym egzemplarzu osobie, której ono dotyczy, właściwemu zakładowi pracy oraz powiatowemu inspektorowi sanitarnemu (inspektorowi sanitarnemu miasta stanowiącego powiat miejski) lub portowemu inspektorowi sanitarnemu właściwemu ze względu na miejsce pracy osoby, której orzeczenie dotyczy. W odniesieniu do pracowników uprawnionych do kolejowej opieki lekarskiej odpis orzeczenia komisji należy przesłać do obwodowego inspektora sanitarnego Polskich Kolei Państwowych (PKP).

§ 6. 1. Pracownik, którego orzeczenie dotyczy, w terminie 14 dni licząc od daty jego otrzymania może złożyć komisji, która wydała to orzeczenie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Komisja obowiązana jest niezwłocznie przekazać otrzymany wniosek wraz z dokumentacją lekarską do wydziału zdrowia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

3. Jeżeli zakwestionowane orzeczenie wydała komisja właściwa dla pracowników kolejowych zakładów pracy, komisja powinna wniosek przekazać do zarządu służby zdrowia dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

4. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w terminie 7 dni powołuje w celu rozpatrzenia sprawy komisję przy wojewódzkiej przychodni przemysłowej.

5. W skład komisji (ust. 4) przy wojewódzkiej przychodni przemysłowej wchodzą:

1) przewodniczący wyznaczony przez wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej spośród lekarzy specjalistów w dziedzinie medycyny przemysłowej, a ponadto jako członkowie:

2) lekarz wyznaczony przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) oraz

3) przedstawiciel wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

6. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej powołując komisje (ust. 4 i 5) ustala datę i miejsce jej posiedzenia dla rozpatrzenia danej sprawy.

7. Komisję powołaną do rozpatrzenia wniosku w sprawach, w których orzekła komisja właściwa dla pracowników kolejowych zakładów pracy, powołuje zarząd służby zdrowia dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

8. W skład kolejowych komisji wchodzą:

1) przewodniczący — lekarz zastępca naczelnika lub kierownik działu profilaktyki i lecznictwa właściwego zarządu służby zdrowia, a ponadto jako członkowie:

2) lekarz wyznaczony przez okręgowego inspektora sanitarnego PKP oraz

3) przedstawiciel wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

§ 7. Orzeczenia wydane przez komisje, o których mowa w § 6, są ostateczne. Do orzeczeń tych stosuje się odpowiednio przepisy § 4 i 5.

§ 8. 1. Członkowie komisji (§ 2 i 6) nie będący lekarzami obowiązani są do zachowania w tajemnicy wszystkich wiadomości, które powzięli w związku z rozpatrywaniem sprawy.

2. Niedopełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stanowi naruszenie tajemnicy służbowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 kwietnia 1968 r. (poz. 87).

WYKAZ CHORÓB ZAWODOWYCH O SZCZEGÓLNYM ZAGROŻENIU

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
1	Zatrucia ostre i przewlekłe (oraz ich następstwa) substancjami chemicznymi stosowanymi lub pozostającymi w związku z pracą zawodową	Wszystkie prace, przy których istnieje narażenie na działanie substancji trujących
2	Pylice płuc: pylica krzemowa, pylica krzemianowa i inne zwłóknienia płuc, w postaci czystej lub mieszanej, spowodowane wdychaniem pyłu (jak: silicoantracosis, silicosiderosis itp.) oraz współistniejąca gruźlica płuc	Prace narażające na wdychanie pyłu zawierającego dwutlenek krzemu w postaci wolnej lub związanej oraz innych pyłów mogących wywołać zwłóknienie tkanki płucnej

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
3	Choroby spowodowane działaniem promieni jonizujących i ciał promieniotwórczych. Uwaga: również nowotwory, choroby narządu wzroku i skóry spowodowane działaniem tych czynników	Wszystkie prace narażające na działanie promieniowania jonizującego i ciał promieniotwórczych
4	Zmiany w układzie nerwowym, naczyniowym i ruchowym, wywołane działaniem drgań mechanicznych	Prace narażające na działanie drgań mechanicznych (wibracji)
5	Przewlekłe schorzenia ścięgien, pochewek ścięgnistych, kaletek maziowych, tkanek okołostawowych, wywołane sposobem wykonywania pracy	Prace narażające na stały ucisk i nadmierne obciążenie aparatu kostno-stawowego, np. prace prasowaczek, malarzy, brukarzy, tynkarzy
6	Zawodowe uszkodzenie narządu słuchu	Prace narażające na działanie hałasu o dużej intensywności
7	Zaćma lub zapalenie siatkówki wywołane zawodowymi czynnikami fizycznymi Uwaga: zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego kwalifikować według lp. 3	Prace narażające na długotrwałe działanie promieniowania podczerwonego, nadfioletowego, pola elektromagnetycznego wysokiej częstotliwości, np. u spawaczy, obsługi pieców wiertniczych i prażalniczych, dmuchaczy szkła, pracowników gabinetów fizykoterapeutycznych
8	Choroba kesonowa (choroba dekompresyjna)	Prace związane ze zmianą ciśnienia atmosferycznego
9	Nowotwory złośliwe, powstałe w następstwie zawodowej styczności z czynnikiem rakotwórczym: a) nowotwory skóry	Prace narażające na długotrwałą styczność z produktami suchej destylacji węgla, ropy naftowej, łupków bitumicznych, smołowca, asfaltu, np. prace pracowników zakładów koksochemicznych i barwnikarskich, rafinerii ropy naftowej, asfalciarzy, smolarzy, impregnatorów drewna
	b) nowotwory dróg moczowych	Prace narażające na długotrwałą styczność z benzenoaminami i naftalenoaminami oraz ich pochodnymi, np. alfa- i betanaftyloamina, benzydyna
	c) nowotwory układu oddechowego	Prace narażające zawodowo na wdychanie substancji rakotwórczych, np. niektórych węglowodorów wielopierścieniowych, związków chromu
	Uwaga: nowotwory powstałe w następstwie działania promieniowania jonizującego należy kwalifikować jak w lp. 3.	

112

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 kwietnia 1968 r.

w sprawie lekarskich badań profilaktycznych pracowników.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1968 r. Nr 14, poz. 88)

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zasady i tryb przeprowadzania badań wstępnych, okresowych i kontrolnych, zwanych dalej „badaniami profilaktycznymi".

2. Badania profilaktyczne są przeprowadzane w oparciu o:

1) wykaz czynników szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, ustalany przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i ogłaszany w Monitorze Polskim,

2) wytyczne w sprawie zakresu badań profilaktycznych oraz przeciwwskazań lekarskich do zatrudnienia, ustalone przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 2. 1. Badania profilaktyczne przeprowadzają:

1) przychodnie przyzakładowe lub międzyzakładowe, jeżeli zakład pracy jest objęty opieką takiej przychodni,

2) poradnie higieny pracy, jeżeli zakład pracy znajduje się w miejscowości będącej siedzibą takiej poradni i nie jest objęty opieką przychodni określonej w pkt 1,

3) przyzakładowe ośrodki zdrowia i punkty lekarskie przy rolnych zakładach pracy.

2. Jeżeli zakład pracy nie jest objęty opieką zakładów społecznych służby zdrowia określonych w ust. 1, badania profilaktyczne przeprowadza inny zakład opieki zdrowotnej otwartej, właściwy ze względu na położenie zakładu pracy.

3. Jeżeli zakład społeczny służby zdrowia właściwy do przeprowadzania badań profilaktycznych nie może we własnym zakresie dokonać badań pomocniczych lub specjalistycznych, koniecznych do wydania orzeczenia, badania te przeprowadza inny właściwy w tym zakresie zakład społeczny służby zdrowia.

4. Badania profilaktyczne pracowników narażonych na działanie promieniowania jonizującego przeprowadzają wojewódzkie (miejskie w miastach wyłączonych z województwa) przychodnie (poradnie) przemysłowe, właściwe ze względu na siedzibę zakładów pracy.

5. Badania profilaktyczne pracowników objętych opieką służb zdrowia podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych albo Ministrowi Komunikacji przeprowadzają zakłady służby zdrowia wyznaczone przez właściwego w tym zakresie ministra.

Rozdział 2.

Badania wstępne.

§ 3. Badaniom wstępnym podlegają kandydaci do pracy, a także pracownicy, którzy mają być zatrudnieni na stanowisku pracy, na którym występują czynniki szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe w większym stopniu lub innego rodzaju niż na dotychczas zajmowanym przez tego pracownika stanowisku.

§ 4. 1. Badania wstępne obejmują:

1) ogólne badania lekarskie, w tym również badanie stanu uzębienia,

2) badanie radiofotograficzne płuc, a tylko w razie niemożności jego wykonania — prześwietlenie płuc, jeżeli badana osoba nie przedstawia wyników takiego badania (prześwietlenia) wykonanego w okresie 6 miesięcy przed datą badania wstępnego,

3) badania pomocnicze i specjalistyczne w zakresie niezbędnym do wydania orzeczenia, jeżeli osoba badana nie przedstawia wyników takich badań wykonanych w okresie 3 miesięcy przed datą badania wstępnego.

2. Lekarz w uzasadnionych przypadkach może zarządzić badanie radiofotograficzne płuc lub badania pomocnicze i specjalistyczne również wtedy, gdy osoba badana przedstawi wyniki takich badań wykonanych przed upływem terminów określonych w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 5. 1. Skierowanie na badanie wstępne wydaje zakład pracy.

2. Zakład pracy w skierowaniu na badanie wstępne powinien dokładnie określić miejsce pracy lub komórkę organizacyjną oraz stanowisko pracy, na którym kandydat ma być zatrudniony. Zakład pracy może określić w skierowaniu dwa lub więcej stanowiska pracy w kolejności odpowiadającej potrzebom zakładu.

3. Do skierowania zakład pracy obowiązany jest dołączyć kartę informacyjną, jeżeli kandydat do pracy pozostawał uprzednio pod opieką zakładu określonego w § 2 ust. 1.

§ 6. 1. Zakład społeczny służby zdrowia przeprowadzający badanie wstępne wydaje orzeczenie stwierdzające albo brak przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku określonym w skierowaniu, albo istnienie przeciwwskazań do podjęcia takiej pracy.

2. Jeżeli w skierowaniu zakład pracy podał dwa lub więcej stanowiska pracy, w orzeczeniu należy:

1) wskazać stanowisko lub stanowiska, na których badany może być zatrudniony, albo

2) podać, że na żadnym ze stanowisk wskazanych w skierowaniu kandydat nie może być zatrudniony ze względu na przeciwwskazania.

3. Wyniki badań wstępnych powinny być wpisane do dokumentacji lekarskiej zakładu społecznego służby zdrowia przeprowadzającego te badania, a treść orzeczenia wpisuje się na skierowaniu wydanym przez zakład pracy.

4. Skierowanie zawierające treść orzeczenia zakład pracy jest obowiązany włączyć do akt personalnych osoby, która została przyjęta do pracy.

Rozdział 3.

Badania okresowe.

§ 7. 1. Badaniom okresowym podlegają pracownicy narażeni na oddziaływanie czynników szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz pracownicy objęci tymi badaniami z innych względów zdrowotnych (badania celowane, czynne poradnictwo).

2. Wykaz stanowisk pracy, na których pracownicy podlegają badaniom okresowym, oraz terminy i plan badań okresowych ustala zakład społeczny służby zdrowia właściwy do przeprowadzenia tych badań (§ 2), w porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy.

§ 8. Zakłady pracy, których pracownicy podlegają badaniom okresowym, są obowiązane:

1) założyć kartę kontrolną badań okresowych dla każdego pracownika podlegającego tym badaniom,

2) założyć i prowadzić kartotekę kart określonych w pkt 1,

3) zawiadamiać pracowników o pierwszym badaniu okresowym oraz dopilnować, aby zgłaszali się na następne badania okresowe w wyznaczonych terminach.

§ 9. 1. Zakład społeczny służby zdrowia wpisuje w karcie kontrolnej badań okresowych datę przeprowadzonego badania i wyznacza datę następnego badania okresowego.

2. Wyniki badań okresowych powinny być wpisane do dokumentacji lekarskiej danego pracownika, prowadzonej i przechowywanej przez właściwy zakład społeczny służby zdrowia.

Rozdział 4.

Badania kontrolne.

§ 10. 1. Badaniom kontrolnym podlegają pracownicy objęci badaniami okresowymi (§ 7 ust. 1) przed podjęciem pracy po okresie trwającym ponad 30 dni

niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, a stwierdzonej przez zakład społeczny służby zdrowia inny niż właściwy do przeprowadzania badań profilaktycznych w myśl § 2 ust. 1.

2. Pracownik narażony na działanie promieniowania jonizującego może być poddany badaniu kontrolnemu ponadto w razie:

1) przekroczenia dopuszczalnej dawki promieniowania jonizującego albo stwierdzenia lub podejrzenia, że uległ skażeniu wewnętrznemu substancją promieniotwórczą, albo

2) wystąpienia objawów mogących świadczyć o uszkodzeniu organizmu wskutek działania promieniowania lub objawów świadczących o wystąpieniu schorzenia stanowiącego przeciwwskazanie do zatrudnienia w warunkach narażenia na działanie promieniowania jonizującego.

3. Pracownik, podlegający badaniu kontrolnemu w myśl ust. 1, obowiązany jest zgłosić się w zakładzie właściwym do przeprowadzenia tych badań na 3 dni przed końcem orzeczonego okresu o czasowej niezdolności do pracy i przedstawić wydane w tej sprawie zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy.

4. Pracownik, który sam się nie zgłasza na badanie kontrolne, zostaje na nie skierowany przez zakład pracy.

§ 11. 1. W wyniku przeprowadzonego badania kontrolnego zakład społeczny służby zdrowia wydaje orzeczenie stwierdzające zdolność lub niezdolność do pracy na dotychczasowym stanowisku.

2. W razie stwierdzenia dalszej niezdolności do pracy, zakład przeprowadzający badania kontrolne postępuje zgodnie z przepisami w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

3. Wyniki badań kontrolnych powinny być wpisane do dokumentacji lekarskiej danego pracownika, a treść orzeczenia (ust. 1) podana do wiadomości zakładu pracy.

§ 12. Zakład pracy dopuszcza do pracy pracownika podlegającego badaniu kontrolnemu na podstawie odpowiedniego zaświadczenia wydanego w wyniku przeprowadzonego badania.

Rozdział 5.

Przepisy wspólne.

§ 13. 1. Zakład społeczny służby zdrowia, który w związku z przeprowadzonymi badaniami okresowymi lub kontrolnymi stwierdził przeciwwskazania do pracy na dotychczasowym stanowisku, powiadamia o tym zakład pracy, określając w miarę możliwości stanowisko, na którym dany pracownik może być zatrudniony.

2. Jeżeli wyniki badań okresowych lub kontrolnych dają podstawę do rozpoznania choroby zawodowej lub podejrzenia o zachorowanie na taką chorobę, zakład społeczny służby zdrowia, który przeprowadził te badania, postępuje w myśl przepisów dotyczących chorób zawodowych.

§ 14. W dokumentach kierowanych do zakładu pracy w związku z przeprowadzonymi badaniami profilaktycznymi nie mogą być zamieszczane informacje objęte tajemnicą lekarską.

§ 15. 1. Pracownik (kandydat do pracy), który nie zgadza się z treścią orzeczenia wydanego w wyniku przeprowadzonego badania wstępnego, okresowego lub kontrolnego, może wystąpić o ponowne zbadanie, zgłaszając w terminie 6 dni wniosek:

1) do kierownika przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej, jeżeli chodzi o orzeczenie wydane przez innych lekarzy tej przychodni, lub

2) do wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni (poradni) przemysłowej, jeżeli chodzi o orzeczenie wydane przez inne zakłady niż określone w pkt 1 bądź przez kierownika przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej.

2. Pracownik narażony na działanie promieniowania jonizującego, który nie zgadza się z treścią orzeczenia wydanego przez wojewódzką (miejską w mieście wyłączonym z województwa) przychodnię lub poradnię przemysłową, może w terminie 14 dni zgłosić wniosek o ponowne zbadanie do Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi.

3. Pracownicy objęci opieką służb zdrowia podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych albo Ministrowi Komunikacji zgłaszają wnioski określone w ust. 1 do zakładów służby zdrowia wyznaczonych przez tych ministrów.

§ 16. 1. Zakłady pracy, w których pracownicy podlegają badaniom profilaktycznym, są obowiązane:

1) współdziałać z właściwym do przeprowadzenia tych badań zakładem społecznym służby zdrowia,

2) kierować na te badania kandydatów do pracy i pracowników objętych tymi badaniami,

3) prowadzić i przechowywać dokumentację zawierającą orzeczenia wydane w wyniku przeprowadzonych badań zgodnie z wymaganiami dotyczącymi dokumentacji osobowej oraz

4) zawiadamiać właściwe zakłady społeczne służby zdrowia o sposobie załatwienia wydanych zaleceń.

2. Ministrowie sprawujący nadzór nad zakładami pracy w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej mogą ustalić szczegółowe zasady i tryb wykonywania zadań określonych w ust. 1.

Rozdział 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. Rozporządzenie nie dotyczy kandydatów do pracy i pracowników:

1) młodocianych,

2) zatrudnionych na polskich morskich statkach handlowych,

3) dla których w myśl obowiązujących przepisów uzyskanie odpowiedniego orzeczenia lekarskiego jest warunkiem nabycia lub posiadania uprawnień do wykonywania określonego zawodu lub czynności bądź jest niezbędne ze względów sanitarno-epidemiologicznych.

§ 18. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc przepisy dotychczasowe wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że w odniesieniu do zakładów pracy, których pracownicy pozostają pod opieką zakładów społecznych służby zdrowia przeznaczonych dla ogółu ludności, obowiązek przeprowadzania badań wstępnych powstaje z dniem określonym w wydanej w tej sprawie uchwale prezydium właściwej wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 kwietnia 1968 r.

zmieniające rozporządzenie o aplikantach i asesorach sądowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 24 maja 1968 r. Nr 15, poz. 92)

Na podstawie art. 136 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) i art. 39 § 2 Prawa o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 41, poz. 215 i z 1962 r. Nr 11, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1960 r. o aplikantach i asesorach sądowych (Dz. U. Nr 51, poz. 301) w § 3 ust. 2 skreśla się wyrazy „za zgodą Ministra Sprawiedliwości".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 kwietnia 1968 r.

w sprawie zasad i trybu opracowywania planów zatrudnienia inwalidów.

(Monitor Polski z dnia 22 maja 1968 r. Nr 21, poz. 137)

Na podstawie § 7 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu paragrafy rozporządzenia bez bliższego określenia oznaczają odpowiednie paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88).

§ 2. Planowym zatrudnieniem inwalidów objęte są osoby zaliczone do jednej z grup inwalidów, u których pozostała zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie ze wskazaniami komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 3. Plan zatrudnienia inwalidów opracowują corocznie wydziały zdrowia i opieki społecznej w porozumieniu z wydziałami zatrudnienia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw na podstawie znajomości:

1) potrzeb w zakresie zatrudnienia inwalidów,

2) możliwości zatrudnienia inwalidów w miejscowych zakładach pracy.

§ 4. 1. Przy ustalaniu potrzeb w zakresie zatrudnienia inwalidów na rok planowy należy brać pod uwagę:

1) liczbę inwalidów według podziału na rodzaje schorzeń i kalectw, którzy zgłosili się do zatrudnienia w ostatnich okresach sprawozdawczych,

2) przewidywaną liczbę inwalidów do zatrudnienia w roku poprzedzającym rok planowy, z uwzględnieniem przewidywanego przyrostu inwalidów do zatrudnienia na terenie powiatu (miasta) w roku planowym.

2. Przewidywaną liczbę przyrostu inwalidów ubiegających się o zatrudnienie w roku planowym należy ustalać w szczególności opierając się na:

1) analizie danych dotyczących przyrostu inwalidów zarejestrowanych do zatrudnienia w latach poprzedzających rok planowy oraz przyrostu inwalidów, badanych po raz pierwszy przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, na podstawie orzeczeń tych komisji nadsyłanych do wydziałów zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych,

2) liczbie inwalidów absolwentów szkół specjalnych oraz zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów,

3) danych uzyskanych z terenowych związków zrzeszających inwalidów, dotyczących liczby inwalidów poszukujących pracy,

4) przewidywanej liczbie inwalidów zarejestrowanych do zatrudnienia, którzy nie zostaną zatrudnieni do końca roku poprzedzającego rok planowy.

§ 5. 1. Oceny możliwości zaspokajania potrzeb w zakresie zatrudnienia inwalidów w roku planowym dokonuje się biorąc pod uwagę liczbę i rodzaj stanowisk pracy nadających się dla inwalidów w myśl ustaleń § 7 ust. 3 rozporządzenia, zarezerwowanych dla zatrudnienia inwalidów w roku planowym i zgłoszonych przez zakłady pracy zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia.

2. Jeżeli liczba i rodzaj stanowisk pracy zgłoszonych przez zakłady pracy nie odpowiadają stwierdzonym potrzebom w zakresie zatrudnienia inwalidów w roku planowym, prezydium właściwej rady narodowej na wniosek wydziału zdrowia i opieki społecznej powołuje komisję, o której mowa w § 8 ust. 5 rozporządzenia, w tych zakładach pracy, w których profil produkcji lub rodzaj świadczonych usług odpowiada zatrudnieniu inwalidów, w celu rozpatrzenia możliwości zwiększenia liczby stanowisk pracy przewidzianych dla inwalidów w roku planowym.

3. Komisja wymieniona w ust. 2 przy ustalaniu dodatkowych stanowisk pracy powinna wykorzystać materiały będące w posiadaniu:

1) zakładów przemysłowej służby zdrowia (przychodni przyzakładowych i międzyzakładowych), dotyczące charakterystyk zakładów pracy oraz stanowisk pracy w tych zakładach,

2) wydziału zdrowia i opieki społecznej, uzyskane w czasie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów, przeprowadzanych wspól-

nie z komisjami lekarskimi do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, w zakresie możliwości pracy inwalidów w danym zakładzie pracy.

4. Ustalenia komisji dotyczące dodatkowych miejsc pracy dla inwalidów w roku planowym, uzgodnione z kierownictwem zakładu pracy i zawarte w protokole, stanowią uzupełnienie uprzednio zgłoszonych i zarezerwowanych dla inwalidów miejsc pracy (ust. 1) na rok planowy.

§ 6. 1. Zgłoszenia zakładów pracy dotyczące przewidzianych na rok planowy stanowisk pracy dla inwalidów, o których mowa w § 5 ust. 1, powinny być składane wydziałom zdrowia i opieki społecznej prezydiów właściwych rad narodowych na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia w układzie półrocznym, w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok planowy.

2. Na podstawie zgłoszeń zakładów pracy oraz ustaleń komisji dotyczących dodatkowych miejsc pracy dla inwalidów na rok planowy (§ 5 ust. 4) wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów właściwych rad narodowych przy współudziale wydziałów zatrudnienia opracowują projekt planu zatrudnienia inwalidów w układzie półrocznym z podziałem na poszczególne resorty.

3. Sporządzony projekt planu zatrudnienia inwalidów powinien być przedstawiony prezydium właściwej rady narodowej w takim terminie, aby mógł być rozpatrzony i zatwierdzony przez prezydium do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok planowy.

§ 7. Zatwierdzony przez prezydium właściwej rady narodowej plan zatrudnienia inwalidów jest wiążący dla zakładów pracy.

§ 8. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów właściwych rad narodowych kierują inwalidów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy, zgłaszane sukcesywnie przez zakłady pracy w ciągu roku planowego.

2. Zakłady pracy zgłaszają wolne stanowisko pracy i nauki zawodu dla inwalidów na obowiązującym druku „zgłoszenie zapotrzebowania na pracowników" (symbol KP i P-Zpla), podając niezależnie od charakteru pracy bliższe określenie warunków pracy występujących na zgłaszanym stanowisku.

3. Zakłady pracy objęte opieką zdrowotną zakładów przemysłowej służby zdrowia (przychodni przyzakładowych i międzyzakładowych) przy sporządzaniu zgłoszeń wolnych stanowisk pracy wykorzystują materiały, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 1.

§ 9. Zakład pracy obowiązany jest zatrudniać skierowanych do pracy inwalidów zgodnie ze wskazaniami i przeciwwskazaniami komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, które w myśl § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie ustroju i zakresu działania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (Dz. U. Nr 65, poz. 319) są wiążące dla zakładów pracy.

§ 10. 1. O zatrudnieniu inwalidy skierowanego przez wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej zakład pracy powinien zawiadomić ten wydział na potwierdzeniu, stanowiącym część składową skierowania do pracy.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu do kartoteki zatrudnionych inwalidów.

§ 11. Wydział zdrowia i opieki społecznej sporządza roczne sprawozdanie z wykonania planu zatrudnienia inwalidów i przedstawia je prezydium właściwej rady narodowej.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 kwietnia 1968 r. (poz. 137).

..... , dnia ..... 19..... r.

..... nazwa zakładu pracy

..... miejscowość i data

..... adres

..... przynależność resortowa

Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej

Prezydium ..... Rady Narodowej

w .....

ZGŁOSZENIE MIEJSC PRACY PRZEWIDZIANYCH DLA ZATRUDNIENIA INWALIDÓW NA ROK .....

Zgodnie z przepisem § 8 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zawiadamiamy, że w roku ..... możemy zatrudnić bądź przyjąć na naukę zawodu ogółem ..... inwalidów na następujących stanowiskach pracy:

Rodzaj zatrudnienia	Stanowisko pracy (czynność w zawodzie)	Liczba etatów				Uwagi
		I półrocze		II półrocze		
		ogółem	w tym w niepełnym wymiarze czasu pracy *)	ogółem	w tym w niepełnym wymiarze czasu pracy *)	
1	2	3	4	5	6	7
I. na podstawie umowy o pracę						
II. na podstawie umowy o naukę zawodu			X		X	
III. w systemie pracy nakładczej			X		X	
Ogółem	X					X

*) Rubryki 4 i 6 należy wypełniać tylko w części I zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

..... czytelnie imię, nazwisko i stanowisko służbowe zgłaszającego (upoważnionego pracownika zakładu pracy)

pieczęć zakładu pracy

..... podpis zgłaszającego

115

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 18 kwietnia 1968 r.

w sprawie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy.

(Monitor Polski z dnia 22 maja 1968 r. Nr 21, poz. 138)

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów powiatowych (miejskich miast stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych przeprowadzają przy współudziale właściwych terenowo komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia kontrolę warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy.

2. W miarę potrzeby w kontroli, o której mowa w ust. 1, biorą udział przedstawiciele wydziału zatrudnienia prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat) rady narodowej i wojewódzkiej poradni rehabilitacji zawodowej oraz właściwy inspektor pracy.

§ 2. Kontrola, o której mowa w § 1 ust. 1, ma na celu stwierdzenie, czy inwalidzi zatrudnieni w danym zakładzie pracują na stanowiskach odpowiadających wskazaniom lekarskim i czy warunki pracy są odpowiednie do stanu zdrowia zatrudnionych inwalidów.

§ 3. Dla zapewnienia sprawnej i skutecznej kontroli powinna ona odbywać się z udziałem przedstawiciela kierownictwa technicznego zakładu, lekarza zakładu przemysłowej służby zdrowia sprawującego opiekę nad danym zakładem pracy oraz zakładowego instruktora inwalidzkiego.

§ 4. 1. Organy, o których mowa w § 1 ust. 1, sporządzają protokół przeprowadzonej kontroli.

2. W razie stwierdzenia nieprawidłowego zatrudnienia inwalidów na stanowiskach pracy bądź jeżeli warunki pracy mogą powodować pogorszenie stanu zdrowia zatrudnionych inwalidów, do protokołu wprowadza się zalecenia dotyczące usunięcia stwierdzonych uchybień wraz z terminem ich wykonania, uzgodnionym z przedstawicielem kierownictwa zakładu pracy.

3. Jeden egzemplarz protokołu wraz z zaleceniami otrzymuje kierownik zakładu pracy do wiadomości i wykonania.

§ 5. W razie niewykonania zaleceń ujętych protokołem kontroli w wyznaczonym terminie, organ sporządzający protokół zawiadamia o tym jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy w celu spowodowania wykonania tych zaleceń, przesyłając równocześnie odpis zawiadomienia do wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) oraz do właściwego inspektora pracy.

§ 6. W czasie kontroli organy, o których mowa w § 1, powinny udzielać zakładom pracy pomocy w ustalaniu stanowisk pracy odpowiednich dla inwalidów oraz badać dalsze możliwości zatrudnienia inwalidów w kontrolowanych zakładach pracy.

§ 7. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz właściwe terenowo oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych opracowują wspólnie kwartalne plany kontroli zakładów pracy.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, współpracują z wojewódzkimi inspektorami pracy wojewódzkich komisji związków zawodowych w koordynowaniu działalności inspektorów pracy na terenie danego województwa w zakresie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 18 kwietnia 1968 r.

w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

(Monitor Polski z dnia 22 maja 1968 r. Nr 21, poz. 139)

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenia „wydziały zdrowia i opieki społecznej" oraz „wydziały zatrudnienia" oznaczają wydziały zdrowia i opieki społecznej oraz wydziały zatrudnienia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych oraz prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 2. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając z wydziałami zatrudnienia udzielają pomocy w zapewnieniu pracy:

1) osobom zaliczonym do jednej z grup inwalidów, u których pozostała zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie ze wskazaniami komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,

2) osobom nie będącym inwalidami, które w myśl obowiązujących przepisów powinny być zatrudnione wyłącznie w określonych warunkach pracy stosownie do wskazań lekarskich.

§ 3. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej kierują do zatrudnienia inwalidów na wolne stanowiska pracy zgłaszane przez zakłady pracy.

2. W razie braku odpowiednich kandydatów do pracy spośród inwalidów oczekujących na zatrudnienie, wydziały zdrowia i opieki społecznej w porozu-

mieniu z wydziałami zatrudnienia, w zależności od lokalnej sytuacji na rynku pracy, mogą proponować zatrudnienie inwalidom, którzy nie zgłosili wniosku o zatrudnienie, a są objęci rejestrem inwalidów niezatrudnionych, prowadzonym na podstawie orzeczeń komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

3. Na stanowiska, o których mowa w ust. 1, mogą być również kierowane osoby określone w § 2 pkt 2.

§ 4. Wydziały zdrowia i opieki społecznej przekazują wydziałom zatrudnienia w terminie 15 dni od daty otrzymania zgłoszenia informacje dotyczące:

1) nie wykorzystanych miejsc pracy odpowiednich dla osób, o których mowa w § 2,

2) miejsc pracy w spółdzielniach inwalidów nie nadających się dla inwalidów.

§ 5. 1. Wydziały zatrudnienia w porozumieniu z wydziałami zdrowia i opieki społecznej dokonują w razie potrzeby analizy wolnych miejsc pracy zgłaszanych do wydziałów zatrudnienia. W razie stwierdzenia, że dane stanowiska pracy są odpowiednie dla inwalidów oczekujących na zatrudnienie, wydziały zatrudnienia przekazują je do dyspozycji wydziałów zdrowia i opieki społecznej.

2. Jeżeli zakład pracy domaga się skierowania na zgłaszane miejsca pracy odpowiednie dla inwalidów pracowników o pełnej zdolności do pracy, wydział zatrudnienia powinien udzielić wydziałowi zdrowia i opieki społecznej pomocy w obsadzeniu tych stanowisk przez inwalidów w razie negatywnej oceny zasadności tego zapotrzebowania.

3. Zasady współdziałania określone w ust. 1 i 2 mają zastosowanie do stanowisk pracy odpowiednich dla osób, o których mowa w § 2 pkt 2.

§ 6. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając z wydziałami zatrudnienia powinny wykorzystać dla zatrudnienia osób, o których mowa w § 2, wszystkie zgłaszane stanowiska pracy odpowiednie dla tych osób.

§ 7. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej przeprowadzają kontrolę wykonywania planów zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy oraz wydają odpowiednie zalecenia w tej sprawie.

2. Wydziały zatrudnienia udzielają w miarę potrzeby i możliwości pomocy wydziałom zdrowia i opieki społecznej w realizacji zadań określonych w ust. 1.

3. Jeżeli zakład pracy bez dostatecznego uzasadnienia odmawia przyjęcia inwalidów skierowanych na stanowiska przewidziane dla inwalidów w planie zatrudnienia, wydział zatrudnienia na wniosek wydziału zdrowia i opieki społecznej wstrzymuje skierowanie na te stanowiska pracowników o pełnej zdolności do pracy.

§ 8. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając w miarę potrzeby z wydziałami zatrudnienia udzielają zakładom pracy pomocy w realizacji ich zadań w zakresie zatrudniania inwalidów, a w szczególności:

1) w ustalaniu stanowisk pracy nadających się dla inwalidów w drodze czynnego udziału współdziałających wydziałów w pracach komisji określonej w § 8 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88),

2) w przesuwaniu w ramach planu zatrudnienia pracowników o pełnej zdolności do pracy ze stanowisk nadających się dla inwalidów,

3) w przesuwaniu w razie konieczności do innych zakładów pracy inwalidów, którzy ze względu na stan zdrowia nie mogą być nadal zatrudnieni w danym zakładzie pracy; skierowanie takie może nastąpić na wniosek zakładu pracy, który dotychczas zatrudniał inwalidę, po stwierdzeniu przez wydział zdrowia i opieki społecznej, że zakład pracy wykorzystał wszystkie możliwości wynikające z przepisów § 9 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz § 10 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów.

§ 9. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej na podstawie analizy potrzeb w zakresie zatrudniania inwalidów oraz możliwości zaspokajania tych potrzeb powinny inicjować i podejmować prace zmierzające do rozszerzania możliwości zatrudnienia inwalidów, polegające w szczególności:

1) na występowaniu w miarę potrzeby z wnioskami w sprawie rozwoju sieci zakładów pracy, zwłaszcza zakładów produkcyjno-usługowych podległych prezydiom rad narodowych na terenach zamieszkiwanych przez większą liczbę inwalidów,

2) na występowaniu z wnioskami w sprawie podporządkowania wydziałom zdrowia i opieki społecznej w zakresie pośrednictwa pracy wybranych spółdzielni pracy, w których większość stanowisk pracy odpowiada zatrudnieniu inwalidów.

2. Wydziały zatrudnienia powinny udzielać pomocy wydziałom zdrowia i opieki społecznej w wykonywaniu zadań określonych w ust. 1.

§ 10. W celu usprawnienia współpracy wydziałów zdrowia i opieki społecznej oraz wydziałów zatrudnienia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych, współdziałające wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych powinny w miarę potrzeby:

1) organizować wspólne narady poświęcone zagadnieniom zatrudniania inwalidów oraz osób, które w myśl wskazań lekarskich wymagają zatrudnienia w określonych warunkach pracy,

2) delegować przedstawicieli na odprawy i konferencje, organizowane przez wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów właściwych rad narodowych, dotyczące tematyki przysposabiania do pracy oraz zatrudniania inwalidów i innych osób o niepełnej zdolności do pracy,

3) inicjować wspólne narady z kierownictwem wybranych zakładów pracy, mające na celu zwiększenie stanu zatrudnienia inwalidów w tych zakładach,

4) udzielać pomocy w realizacji wniosków, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, współdziałając z zainteresowanymi organami prezydiów rad narodowych oraz instytucjami związanymi ze sprawami aktywizacji gospodarczej danego terenu,

5) opiniować i przedstawiać do decyzji prezydiów wojewódzkich rad narodowych wnioski, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2,

6) konsultować się w sprawach mających wpływ na usprawnienie pracy w podległych wydziałach w zakresie zatrudniania inwalidów i osób, które w myśl wskazań lekarskich wymagają zatrudnienia w określonych warunkach pracy.

§ 11. Wydziały zdrowia i opieki społecznej oraz wydziały zatrudnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych w ramach nadzoru sprawowanego nad wydziałami zdrowia i opieki społecznej oraz wydziałami zatrudnienia prezydiów powiatowych (miej-

skich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych powinny zwrócić szczególną uwagę na przestrzeganie zasad współdziałania określonych w zarządzeniu.

§ 12. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) przesyłają do wydziałów zatrudnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) odpis sprawozdania rocznego obowiązującego w zakresie zatrudniania inwalidów.

§ 13. Traci moc instrukcja Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 stycznia 1961 r. w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami zatrudnienia prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 46).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

117

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 23 maja 1968 r.

w sprawie określenia terminów zgłaszania się pracowników do pracy po odbyciu ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego albo służby wojskowej odbywanej w ramach wojskowego szkolenia poborowych.

(Monitor Polski z dnia 29 maja 1968 r. Nr 22, poz. 145)

Na podstawie art. 106 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy zwolnieni z czynnej służby wojskowej po odbyciu ćwiczeń wojskowych, przeszkolenia wojskowego w jednostce wojskowej w ramach wojskowego szkolenia studentów albo przeszkolenia na obozie szkoleniowym lub innej służby w ramach wojskowego szkolenia poborowych są obowiązani zgłosić się do pracy:

1) następnego dnia po zwolnieniu ze służby wojskowej, jeżeli służba ta trwała nie dłużej niż 5 dni, a odległość miejsca jej odbywania od miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego pracownika nie przekracza 100 km;

2) nie później niż w drugim dniu po zwolnieniu ze służby wojskowej, jeżeli służba ta trwała:

a) nie dłużej niż 5 dni, a odległość miejsca jej odbywania od miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego pracownika przekracza 100 km,

b) przez okres od 6 do 30 dni, a odległość miejsca jej odbywania od miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego pracownika nie przekracza 300 km;

3) nie później niż w trzecim dniu po zwolnieniu ze służby wojskowej, jeżeli służba ta trwała:

a) przez okres od 6 do 30 dni, a odległość miejsca jej odbywania od miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego pracownika przekracza 300 km,

b) przez okres dłuższy niż 30 dni.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

118

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC ORAZ MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 maja 1968 r.

w sprawie zasad wykonania niektórych przepisów o emeryturach i rentach.

(Monitor Polski z dnia 8 czerwca 1968 r. Nr 24, poz. 157)

Na podstawie art. 110 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 9), art. 50 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10) oraz art. 55 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Okresu, w którym prawo do emerytury lub renty zostało zawieszone wskutek osiągania zarobku z tytułu zatrudnienia lub posiadania dochodu z innych źródeł, nie wlicza się do okresu 12 miesięcy, o którym mowa w:

1) art. 108 ust. 1 i art. 109 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6),

2) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 9),

3) art. 48 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10),

4) art. 53 ust. 1 i art. 54 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 31 maja 1968 r.

w sprawie regulaminu komisji do kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy.

(Monitor Polski z dnia 18 czerwca 1968 r. Nr 25, poz. 162)

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1968 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy wystawianiu, doręczaniu oraz kontroli orzeczeń i zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 16) oraz w związku z § 3 ust. 2 zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 lutego 1968 r. w sprawie współdziałania jednostek resortu zdrowia i opieki społecznej oraz organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kontroli nad orzecznictwem o czasowej niezdolności do pracy (Monitor Polski Nr 8, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin komisji do kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy, działających przy wydziałach zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych stopnia wojewódzkiego — stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: *S. Będkowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 maja 1968 r. (poz. 162).

REGULAMIN KOMISJI DO KONTROLI ORZECZNICTWA LEKARSKIEGO O CZASOWEJ NIEZDOLNOŚCI DO PRACY

§ 1. Komisja do kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy przy wydziale zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej, zwana dalej „komisją", działa na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 lutego 1968 r. w sprawie współdziałania jednostek resortu zdrowia i opieki społecznej oraz organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kontroli nad orzecznictwem o czasowej niezdolności do pracy (Monitor Polski Nr 8, poz. 47) oraz niniejszego regulaminu.

§ 2. 1. Komisja obejmuje zasięgiem działania teren województwa lub miasta wyłączonego z województwa.

2. Jeżeli dla terenu województwa i miasta wyłączonego z województwa została utworzona wspólna wojewódzka przychodnia przemysłowa lub wspólny zespół wojewódzkich przychodni specjalistycznych, powołuje się jedną komisję dla województwa i miasta wyłączonego z województwa.

§ 3. Do zadań komisji należy:

1) bieżąca analiza kształtowania się absencji chorobowej, a w szczególności:

a) analiza przyczyn okresowego wzrostu lub spadku poziomu wskaźników absencji chorobowej na terenie działania komisji, w poszczególnych gałęziach przemysłu lub wybranych zakładach pracy,

b) analiza struktury absencji chorobowej i czynników kształtujących absencję chorobową,

2) badanie i ocena wykonywania obowiązków w zakresie kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy przez zakłady społeczne służby zdrowia, wydziały zdrowia i opieki społecznej stopnia powiatowego i wojewódzkiego oraz oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ZUS), a w szczególności:

a) badanie i ocena pracy kierowników zakładów społecznych służby zdrowia, kierowników komórek organizacyjnych w tych zakładach oraz komisji lekarskich w przychodniach w zakresie ich obowiązków przewidzianych w przepisach § 20, 21 i 22 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 42), ze szczególnym uwzględnieniem zadań dotyczących zasadności wydawanych orzeczeń, merytorycznej słuszności orzekanych okresów czasowej niezdolności do pracy, prawidłowości dokumentacji chorobowej wydanych orzeczeń oraz ścisłego przestrzegania zasad dotyczących orzecznictwa,

b) badania i ocena sposobu wykonywania zadań przez wydziały zdrowia i opieki społecznej stopnia powiatowego i wojewódzkiego oraz oddziały ZUS w zakresie kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy, ze szczególnym uwzględnieniem form tych kontroli i ich skuteczności,

3) przeprowadzanie kontroli zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy metodą wyrywkową lub reprezentacyjną w wybranych zakładach społecznych służby zdrowia, zakładach pracy lub na określonych terenach,

4) występowanie z wnioskami zmierzającymi do poprawy stanu orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy, a w razie stwierdzenia istotnych uchybień w tym zakresie ze strony lekarzy — o zastosowanie sankcji przewidzianych w obowiązujących przepisach, a w szczególności:

a) na podstawie materiałów zebranych w wyniku kontroli, o których mowa w pkt 2, komisja opracowuje i przedstawia kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego wnioski dotyczące usprawnienia i poprawy stanu orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy,

b) na podstawie materiałów zebranych w wyniku przeprowadzonych kontroli zasadności orzeczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy komisja

opracowuje i przedstawia kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o zastosowanie środków przewidzianych w obowiązujących przepisach w stosunku do lekarzy, którzy dopuścili się istotnych uchybień w zakresie orzecznictwa, a także wnioski dotyczące doszkalania lekarzy orzekających,

c) na podstawie materiałów dotyczących okresowych wahań wskaźnika absencji chorobowej, jej struktury i przyczyn oraz innych analiz szczegółowych z zakresu absencji chorobowej komisja opracowuje i przedstawia administracji zakładów pracy, instancjom związków zawodowych oraz innym instytucjom zajmującym się problemami absencji chorobowej wnioski zmierzające do ograniczenia bądź eliminowania czynników niekorzystnie kształtujących absencję chorobową.

§ 4. 1. Komisja działa w oparciu o kwartalne plany pracy zatwierdzane przez kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego i dyrektora oddziału ZUS.

2. Przewodniczący komisji przedstawia projekt planu pracy na posiedzeniu komisji najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem okresu objętego planem.

3. Plany pracy komisji powinny zawierać następujące dane:

1) rodzaj i zakres analiz dotyczących kształtowania się absencji chorobowej,

2) wykaz jednostek organizacyjnych przewidzianych do kontroli w związku z oceną wykonywania obowiązków w zakresie kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy przez te jednostki oraz liczbę dni przeznaczonych na te kontrole,

3) terminy poszczególnych posiedzeń komisji oraz ich tematykę.

§ 5. Przy ustalaniu planu pracy w zakresie analizy absencji chorobowej należy szczególnie uwzględniać stan zdrowotności pracowników oraz poziom wskaźnika dni zasiłków chorobowych w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej i zakładach pracy.

§ 6. Analizę kształtowania się absencji chorobowej komisja przeprowadza na podstawie:

1) miesięcznych wskaźników dni zasiłków chorobowych,

2) półrocznych i rocznych danych statystycznych dotyczących absencji chorobowej,

3) wskaźników absencji wybranych zakładów przemysłowych,

4) materiałów uzyskanych w wyniku przeprowadzonych kontroli.

§ 7. Komisja dokonuje oceny wykonywania przez poszczególne jednostki obowiązków w zakresie kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy na podstawie:

1) danych uzyskiwanych z wojewódzkiej przychodni przemysłowej oraz innych zakładów społecznych służby zdrowia,

2) badania działalności wytypowanych zakładów społecznych służby zdrowia,

3) wyników kontroli zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy.

§ 8. Kontrola zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy polega na:

1) kontroli i analizie dokumentacji lekarskiej aktualnie wydanych w kontrolowanej placówce orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy,

2) występowaniu do kierownika przychodni z wnioskiem o kontrolę stanu zdrowia osób, którym wydano zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy w przychodniach, gdy zaświadczenia te budzą wątpliwości merytoryczne zarówno co do oceny stanu zdrowia, jak i długości orzeczonego okresu niezdolności do pracy (§ 20 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 42) — bądź

3) udziale lekarzy-członków komisji w przeprowadzaniu kontroli, o której mowa w pkt 2.

§ 9. 1. Zadania, o których mowa w § 3, komisja wykonuje w pełnym składzie lub w zespołach rzeczoznawców powoływanych przez komisję.

2. Skład oraz zadania poszczególnych zespołów określa komisja.

3. W skład zespołu powinien wchodzić co najmniej jeden członek komisji.

4. W razie przeprowadzania kontroli zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy w skład zespołu powinien wchodzić lekarz specjalista odpowiedniej dziedziny medycyny.

5. Członkowie zespołu wykonują swoje zadania w godzinach pracy.

6. W razie wykonywania zadań zleconych przez komisję poza czasem pracy danego członka zespołu określonym w jego umowie o pracę, otrzymuje on wynagrodzenie za ilość godzin przepracowanych poza obowiązującym wymiarem zatrudnienia, według stawki osobistego zaszeregowania.

7. Koszty delegacji służbowych i przejazdów członków zespołów pokrywa wydział zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego, przy którym działa komisja.

§ 10. 1. W razie przeprowadzania kontroli dotyczącej badania i oceny wykonywania obowiązków kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy przez zakłady społeczne służby zdrowia, komisja lub zespół sporządza protokół zawierający ustalenia dotyczące stanu orzecznictwa lekarskiego i nadzoru nad orzecznictwem ze strony kierownika zakładu i komisji lekarskiej oraz zalecenia i ewentualne wnioski.

2. Protokół sporządza się w 2 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje jednostka kontrolowana, a drugi komisja.

3. W razie stwierdzenia rażących uchybień w zakresie kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy, protokół sporządza się w 3 egzemplarzach i trzeci egzemplarz przesyła się jednostce nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem społecznym służby zdrowia.

§ 11. Z posiedzenia komisji sporządza się protokół. Obsługę biurową komisji zapewnia wydział zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego.

§ 12. Komisja sporządza roczne sprawozdania z działalności i przedkłada je w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego oraz dyrektorowi oddziału ZUS.

120

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ OBRONY NARODOWEJ

z dnia 4 czerwca 1968 r.

w sprawie przeprowadzania przeglądów lekarskich dla celów powszechnego obowiązku obrony.

(Monitor Polski z dnia 18 czerwca 1968 r. Nr 25, poz. 163)

(Wyciąg)

Na podstawie art. 19 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przeglądy lekarskie dla celów powszechnego obowiązku obrony przeprowadzają lekarze zakładów społecznych służby zdrowia, wyznaczeni przez właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej w porozumieniu z powiatowym (miejskim, dzielnicowym) sztabem wojskowym.

2. Do przeprowadzania przeglądów lekarskich wyznacza się przede wszystkim lekarzy przychodni przyzakładowych lub międzyzakładowych albo przychodni lekarskich (punktów lekarskich) przy zakładach pracy nie objętych opieką przemysłowej służby zdrowia oraz lekarzy zakładów opieki zdrowotnej przeznaczonych dla ogółu ludności, posiadających doświadczenie w zakresie orzekania o zdolności do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony.

. . . . . .

§ 15. 1. Lekarzom przeprowadzającym przegląd przysługuje wynagrodzenie w wysokości 75 zł za każdy dzień pracy przy przeglądzie, jeżeli przegląd odbywał się poza godzinami służbowymi albo trwał co najmniej 7 godzin.

2. Wynagrodzenie wypłaca właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

3. Wynagrodzenie wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 16. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 128 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1959 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy cywilnych za udział w komisjach poborowych i wojskowych przeglądach lekarskich (Monitor Polski Nr 64, poz. 331);

. . . . . .

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*
Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

121

ZARZĄDZENIE Nr 3
PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 lutego 1968 r.

w sprawie wynagradzania dyrygentów oraz członków zakładowych orkiestr dętych za czas ćwiczeń (prób) i występów.

(Dziennik Urzędowy Komitetu Pracy i Płac z dnia 10 maja 1968 r. Nr 3, poz. 4)

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 277), w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrygenci oraz członkowie zakładowych orkiestr dętych są wynagradzani z bezosobowego funduszu płac na podstawie zawartych umów zlecenia.

§ 2. 1. Członkom zakładowych orkiestr dętych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 4,50—6,00 zł za jedną godzinę ćwiczeń (prób) i występów.

2. Wysokość wynagrodzenia dla członków zakładowych orkiestr dętych, w granicach określonych w ust. 1, ustala — w zależności od kwalifikacji i zdolności muzycznych członka orkiestry — kierownik zakładu pracy na wniosek dyrygenta orkiestry.

3. Czas przeznaczony przez członka zakładowej orkiestry dętej na ćwiczenia i próby nie może przekraczać 24 godzin w miesiącu.

§ 3. Za udział w występach zakładowych orkiestr dętych odbywających się w godzinach pracy (zajęć służbowych) wynagrodzenie określone w § 2 przysługuje tylko wówczas, jeżeli członek zakładowej orkiestry będący pracownikiem nie zachowuje za ten czas prawa do wynagrodzenia na podstawie umowy o pracę.

§ 4. 1. Pracownikowi zakładu pracy pełniącemu funkcję dyrygenta zakładowej orkiestry dętej przysługuje wynagrodzenie w wysokości 200—400 zł miesięcznie.

2. Wysokość wynagrodzenia w granicach określonych w ust. 1 ustala dyrektor zakładu pracy w zależności od wielkości orkiestry, kwalifikacji dyrygenta oraz liczby godzin ćwiczeń (prób).

3. Wysokość wynagrodzenia dyrygenta zakładowej orkiestry dętej, nie będącego pracownikiem zakładu pracy, określa indywidualna umowa, w zależności od wielkości orkiestry, kwalifikacji dyrygenta oraz liczby godzin ćwiczeń (prób). Wynagrodzenie to nie może być wyższe niż 2200 zł miesięcznie.

4. Jeżeli pracownik, o którym mowa w ust. 1, pełni ponadto funkcję muzyka w orkiestrze zakładowej, przysługuje mu niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 2 ust. 1 i w § 3 — również wynagrodzenie przewidziane dla dyrygenta orkiestry zakładowej w ust. 1.

§ 5. Ćwiczenia (próby) mogą odbywać się tylko poza godzinami pracy (zajęć służbowych), a czas przeznaczony na ćwiczenia (próby) nie podlega wliczaniu do czasu pracy w zakładzie pracy, wykonywanej na podstawie umowy o pracę.

§ 6. Dyrygentom i członkom zakładowych orkiestr dętych biorącym udział w występach zakładowej

orkiestry poza stałym miejscem pracy przysługują, oprócz wynagrodzenia określonego w § 2 i 4, diety oraz zwrot kosztów przejazdu według obowiązujących przepisów.

§ 7. Wprowadzenie w życie zasad wynagradzania określonych zarządzeniem następuje w ramach bezosobowego funduszu płac zakładu pracy.

§ 8. W związku z § 1 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych, straciły moc postanowienia uchwały nr 236 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie wynagradzania dyrygentów oraz członków zakładowych orkiestr dętych za czas ćwiczeń (prób) i występów.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

122

WYTYCZNE Nr 8 PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 19 kwietnia 1968 r.

zmieniające wytyczne w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w placówkach kulturalno-oświatowych prowadzonych przez zakłady pracy, organizacje społeczne lub spółdzielcze oraz uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w bibliotekach prowadzonych przez te jednostki.

(Dziennik Urzędowy Komitetu Pracy i Płac z dnia 10 maja 1968 r. Nr 3, poz. 5)

Na podstawie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w domach kultury, ośrodkach kultury, klubach i świetlicach podległych prezydiom rad narodowych (Dz. U. Nr 41, poz. 248) oraz § 1 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej (Dz. U. Nr 37, poz. 225) w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki oraz Centralną Radą Związków Zawodowych ustala się, co następuje:

§ 1. § 5 wytycznych nr 18 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 czerwca 1967 r. w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w placówkach kulturalno-oświatowych prowadzonych przez zakłady pracy, organizacje społeczne lub spółdzielcze oraz uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w bibliotekach prowadzonych przez te jednostki (Dz. Urz. KPiP Nr 4, poz. 9) otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych zasadach, z tym, że wynagrodzenie ich oblicza się według stawki godzinowej.

Stawkę godzinową oblicza się od pełnego uposażenia miesięcznego (łącznie z dodatkami), które przysługiwałoby pracownikowi w razie zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danej zakładowej placówce kulturalno-oświatowej lub bibliotecznej; wynosi ona 1/175 pełnego uposażenia miesięcznego przy obowiązującym czasie pracy w wymiarze 7 godzin dziennie (42 godziny tygodniowo) oraz 1/200 pełnego uposażenia miesięcznego przy obowiązującym czasie pracy w wymiarze 8 godzin dziennie, w soboty 6 godzin (46 godzin tygodniowo)".

§ 2. Zasady uposażenia ustalone w niniejszych wytycznych mogą być stosowane od dnia 1 czerwca 1967 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

123

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie wykorzystywania wpisów w pracowniczych legitymacjach ubezpieczeniowych przez wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakłady pracy oraz trybu postępowania w razie zagubienia legitymacji ubezpieczeniowej.

(Monitor Polski z dnia 27 kwietnia 1968 r. Nr 18, poz. 118)

W wykonaniu przepisu ust. 7 pisma okólnego nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1968 r. w sprawie właściwego wykorzystywania pracowniczych legitymacji ubezpieczeniowych (Monitor Polski Nr 7, poz. 41) ustala się, co następuje:

1. Wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakłady pracy wykorzystują wpisy w legitymacjach ubezpieczeniowych, w szczególności dotyczące przebiegu pracy zawodowej i rodzaju wykonywanej pracy (stanowisko, specjalność, grupa zaszeregowania), w celu właściwego doboru pracy dla osoby poszukującej pracy oraz ustalenia, czy osoba ta posiada kwalifikacje przewidzane dla proponowanego stanowiska pracy.

2. Wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych przy kierowaniu do pracy osób poszukujących pracy, a zakłady pracy przy przyjmowaniu do pracy obowiązane są żądać okazania legitymacji ubezpieczeniowej w celu sprawdzenia, czy dokonany został w poprzednim miejscu pracy wpis dotyczący rodzaju wykonywanej pracy (stanowisko, specjalność, grupa zaszeregowania), wysokości zarobków oraz ustania zatrudnienia. Jednocześnie należy sprawdzić, czy ostatni wpis w legitymacji ubezpie-

czeniowej, dotyczący ustania zatrudnienia, jest zgodny z takim wpisem w dowodzie osobistym osoby poszukującej pracy.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą osób, które nie posiadają legitymacji ubezpieczeniowej z następujących przyczyn:

1) podejmują pracę po raz pierwszy,

2) nie były objęte przepisami o ubezpieczeniu społecznym ze względu na charakter poprzedniej pracy (np. niektórzy agenci, kioskarze lub osoby wykonujące pracę nakładczą),

3) nie ubiegały się o wydanie legitymacji ubezpieczeniowej w zakładzie pracy przed 1 stycznia 1968 r.

4. W wypadkach określonych w ust. 3 wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej lub zakład pracy powinien żądać złożenia odpowiedniego oświadczenia. Nie należy żądać oświadczenia, jeżeli przyczyny nieposiadania legitymacji ubezpieczeniowej określone w ust. 3 wynikają z przedstawionych dokumentów.

5. W razie stwierdzenia, że w legitymacji ubezpieczeniowej osoby poszukującej pracy brak jest wpisu, o którym mowa w ust. 2, wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej wydaje skierowanie do pracy, zawiadamiając zakład pracy o obowiązku zażądania od pracownika uzupełnienia wpisu w poprzednim miejscu pracy i — gdy zajdzie potrzeba — udzielenia pomocy w jego uzyskaniu (ust. 1 pkt 1 pisma okólnego nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1968 r.).

6. Jeżeli osoba poszukująca pracy często zmienia miejsce pracy i nie posiada w legitymacji ubezpieczeniowej wpisu, o którym mowa w ust. 2, wydział zatrudnienia może uwarunkować wydanie skierowania do pracy od uprzedniego uzyskania wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej.

7. Jeżeli osoba poszukująca pracy nie posiada legitymacji ubezpieczeniowej z powodu zagubienia lub zniszczenia, wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej może wydać jej skierowanie do pracy, a zakład pracy może ją przyjąć do pracy po przedstawieniu przez nią zaświadczenia odpowiedniego zakładu pracy (oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych) ustalającego datę wystawienia, serię i numer poprzednio wydanej legitymacji ubezpieczeniowej.

8. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych pilną potrzebą obsadzenia danego stanowiska pracy bądź warunkami materialnymi lub rodzinnymi osoby poszukującej pracy, wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej może wydać skierowanie do pracy, a zakład pracy przyjąć do pracy osobę, która nie posiada legitymacji ubezpieczeniowej z powodu zagubienia lub zniszczenia, bez żądania przedstawienia zaświadczenia, o której mowa w ust. 7.

9. Wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej powinien umieścić na tablicy ogłoszeń w widocznym miejscu zawiadomienie, że oprócz innych dokumentów wymaganych przy kierowaniu do pracy niezbędne jest okazywanie przez poszukującą pracy osobę, która uprzednio pozostawała w stosunku pracy, legitymacji ubezpieczeniowej zawierającej wpis, o którym mowa w ust. 2.

10. Wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej, udzielając zakładom pracy zezwolenia na przyjmowanie pracowników we własnym zakresie, zobowiązany jest każdorazowo zwracać uwagę na obowiązek przestrzegania przepisów niniejszego pisma okólnego. Jeżeli wydział zatrudnienia stwierdzi, że zakład nie przestrzega przepisów niniejszego pisma okólnego, zobowiązany jest cofnąć udzielone zezwolenie.

11. Niniejsze pismo okólne stosuje się od dnia 1 lipca 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj dla czytelników indywidualnych przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch". Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch" Warszawa, ul. Wronia 23. Wszystkie instytucje państwowe i społeczne mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem Oddziałów i Delegatur „Ruch". Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch" Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88; konto PKO Nr 1-6-100024.

Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch" Warszawa, ul. Nowogrodzka 15/17, konto PKO Nr 114-6-700044 VII O/M Warszawa.

Drukarnia Wydawnictwa Związkowego CRZZ. Papier gazet. kl. VIII, 50 g, A1. Objętość ark. wyd. 3,5, ark. druk. 3. Zam. 704/68. Nakład 21.500. N-52.

KSIĄŻKI O TEMATYCE PRAWNICZEJ

PRZEZNACZONE DLA ZAKŁADÓW PRACY, RAD ZAKŁADOWYCH I DZIAŁACZY SPOŁECZNYCH

Dąbrowski L.: JAK KONTROLOWAĆ STAN BHP W ZAKŁADZIE zł 10.–

Fal J. G.: NA CZYM POLEGA DZIAŁALNOŚĆ KOMISJI OCHRONY PRACY zł 6.–

Fick B.: FUNDUSZ ZAKŁADOWY zł 25.–

Garlicki R., Wynimko M.: ZBIÓR PRZEPISÓW BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY DLA PLACÓWEK HANDLU WEWNĘTRZNEGO zł 35.–

Gabler W., Radziński T.: PRAWNIK INFORMUJE. Pytania i odpowiedzi z zakresu prawa pracy zł 30.–

Hofmokl-Ostrowski Z.: KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO. Ustawa z dn. 14.VI.1960 r. (Dz. U. nr 30, poz. 168). Tekst ustawy ułożony w porządku alfabetycznym zł 5.–

Klimek J., Spirydowicz E.: JAK ZDOBYĆ WŁASNE MIESZKANIE zł 15.–

Kochański L., Lach S.: PORADNIK SPOŁECZNEGO INSPEKTORA PRACY. Prawna ochrona pracy zł 15.–

Kośmider J.: PRAWO WYNALAZCZE. Wyd. 3. zł 25.–

Krąkowski L.: VADEMECUM PRAWA PRACY zł 15.–

Krąkowski L.: Z PARAGRAFEM PRZEZ ŻYCIE zł 15.–

Marcinkaniec E.: PORADNIK KONTROLERA SPOŁECZNEGO zł 12.–

Mirończuk A. UPRAWNIENIA PRACOWNIKA W RAZIE WYPADKU LUB CHOROBY ZAWODOWEJ zł 8.–

Mirończuk A.: UPRAWNIENIA RAD ZAKŁADOWYCH zł 10.–

Ołdakowski H.: OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA. Materiały do szkolenia zł 12.–

Praca zbiorowa: PRZEWODNIK DZIAŁACZA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO zł 30.–

Praca zbiorowa: ZBIÓR DOKUMENTÓW NIEZBĘDNYCH W PRACY SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO zł 20.–

Stępiński J.: KONTROLA SPOŁECZNA W PRZEDSIĘBIORSTWIE PRZEMYSŁOWYM zł 15.–

Trandziuk S.: UPRAWNIENIA UCZĄCYCH SIĘ PRACOWNIKÓW zł 10.–

Strzałkowska W.: ZAKŁADOWE KOMISJE SOCJALNO-BYTOWE zł 10.–

SERIA DROGOWSKAZY

Cena każdego tomiku zł 5.–, format kieszonkowy 11,5×16,5 cm

Gabler W., Radziński T.
Kiedy przysługuje Ci zwolnienie od pracy

Jasiński J.
Twoje prawo do świadectwa pracy

Koziorowski M. A.
Prawa i obowiązki pracowników

Łazowska H.
Jakie przysługuje Ci wynagrodzenie za pracę

Masewicz W.
Jaki obowiązuje Cię czas pracy

Masewicz W.
Jakie uprawnienia daje Ci staż i ciągłość pracy

Masewicz W.
Gdzie i jak możesz dochodzić roszczeń pracowniczych

Piłat Z.
O odpowiedzialności materialnej pracowników

Wolberg I.
Kiedy można rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia

SPRZEDAŻ W KSIĘGARNIACH „DOMU KSIĄŻKI".
W razie trudności z nabyciem książek zamówienia realizuje pocztą Księgarnia Składowa Wydawnictwa Związkowego CRZZ, Warszawa 20, ul. Mariensztat 8